

هنرمندان ایرانی غرب را به چالش می کشند

#

گروه ادب و هنر | ۲۵ اردیبهشت از نشانی رونمایی شد که قباد شیبوا هنرمند برجسته هنرهای تجسمی آن را طراحی کرده بود؛ نشان صلح، رونمایی از این نشان آغازی بود برای فعالیت کمیونی از هنرمندان حامی صنی چهاروز نام‌گذاری صلح ادامه خواهد داشت.
پروفسور افتخار حسین عارف رئیس سازمان فرهنگ و هنر اکو درباره این کمپین می‌گوید: «به‌عنوان یک پاکستانی از فرهنگ غنی ایرانی مطلع هستم و خوشحالم که این کمپین به‌عنوان یک کار مبتکرانه و خلاق در معرفی فرهنگ ایرانی به جهانیان نقش پر رنگی خواهد داشت. کمپین هنرمندان به بسیاری از ابهامات غرب در قبال کشور ایران پاسخ خواهد داد.»

ستاره‌باز

مجموعه داستان «کشور چهاردهم» نوشته الهام فلاح

5★★★★★

محمود قلی‌پور؛ مجموعه داستان «کشور چهاردهم» یک سر و گردن از دو کتاب

قبلی الهام فلاح بالاتر است. پختگی قلم، انتخاب سوژه، زبان و لحن تأثیر گذار و گرم نویسنده، مخاطب را تا

انتهای کتاب همراه خود می‌برد. مهم نیست که تأکید می‌شود این کتاب یک مجموعه داستان به هم پیوسته است؛ می‌توان داستان‌ها را به صورت مجزا خواند و لذت برد. قسمت مهم این کتاب به خاطر تصویرهای دقیق و مستند فلاح از دهه چهل گیلان است که با مطالعه حاصل شده یا با تحقیقات او، من به این کتاب پنج ستاره کامل می‌دهم چون فلاح با این کتاب خود را به‌عنوان نویسنده اثبات کرده است.

4★★★★★

آرش آذر پناه: من به «کشور چهاردهم» چهار ستاره می‌دهم و آن را یکی از مجموعه داستان‌های خوب دو سه سال اخیر می‌دانم. اول به دلیل وجود عنصر غافلگیری در داستان‌ها و به‌خصوص داستان پایانی و دوم به دلیل نگاه خاص به باورهای فولک در داستان که برخی از داستان‌های خوب دهه چهل را به‌خاطر می‌آورد و از همه مهم‌تر ورود باورپذیر عناصر جادویی و فراواقعی در داستان‌هایی با زمینه رئالیستی که مجموعه کشور چهاردهم را بدل به مجموعه‌ای متنوع به لحاظ مضمونی در فضایی مشترک می‌کند. اگر مجموعه خاتم فلاح داستان‌هایی مثل سید هاجر را نداشت، که امکان برداشت مخاطب را در تأیید باورهای خرافی فراهم نمی‌کرد، من قطعاً نمره کامل را به این مجموعه می‌ادم چراکه تجربه خواندن کشور چهاردهم بسیار لذت‌بخش است.

4.5★★★★★

ضحی کاظمی؛ «کشور چهاردهم» مجموعه ۱۸ داستان به هم پیوسته است. اتفاقات و شخصیت‌ها و فضاها به هم مربوطند و به ترتیب زمانی مرتب شده‌اند. اما باز هر داستان آن به تنهایی قابل خواندن است. خواننده بااین داستان‌ها به دهه چهل گیلان سفر می‌کند و با آداب و رسوم و باورها و عقاید آن دوره آشنا می‌شود. رازی داستان‌ها انگار دوبرینی به دست دارد و جزئیات فضای آن دوره را به صورتی زنده و قابل لمس منعکس می‌کند. فضاها پر از رنگ و بو و صدا هستند و از زبان خاص اقلیم گیلان و اصطلاحات و ضرب‌المثل‌های گیلکی استفاده شده است. به واسطه فرم خوب روایت و به‌هم‌پیوستگی مناسب داستان‌ها و اینکه فضای داستان‌ها خیلی تازه و زنده است و همین‌طور موضوعات جالب و جدیدش، من چهار و نیم ستاره به این مجموعه می‌دهم.

4★★★★★

می‌شد، چرا که شخصیت‌ها گاه در حد تیپ‌هایی روستایی باقی می‌ماندند. به خاتم فلاح چهار ستاره می‌دهم.

2.5★★★★★

داستان‌ها، وضیعت اغراق‌گونه‌ای پیدا می‌کرد و شخصیت‌ها، به جای آنکه عینی شوند، بر صفحه کتاب باقی می‌ماندند و مصنوعی جلوه می‌کردند. نثر الهام فلاح با وجود دقت و وسواس زیاد، عاری از اطناب و حشو نبود و در آن نوعی سانتی‌مانتالیسم منسوخ شده به چشم می‌خورد. این عامل موجب افت ریتم و آهنگ طبیعی در داستان‌ها می‌شد. در مجموع این کتاب می‌تواند جزء آثار نسبتاً خوب ادبیات داستانی رده‌بندی شود. من به کشور چهاردهم دو و نیم ستاره از پنج ستاره می‌دهم.

5★★★★★

میلاد ظریف؛ زبانی‌ها در زبان‌شان اصطلاحی دارند به نام yokai که به پدیده‌های غریبی اطلاق می‌شود که ذهن انسان از درک آن عاجز است و قادر به تشخیص آن نیست. خواه این yokai موجودات عجیب و غریب و ناشناخته باشند یا ارواح یا اجسامی که جان می‌گیرند. مجموعه داستان کشور چهاردهم لبریز است از این یوکای‌های ایرانی. مجموعه‌ای بی‌انته از عناصر فولکلور که سعی نویسنده ارائه آن از طریق عرضه مستقیم به خواننده نیست، بلکه شکل دادن یک سمفونی درخشان و رقصان با کلمات است که می‌توان آن را بی آن صدای فرهنگ یک سرزمین را با تمام پدیده‌های شناخته و ناشناخته‌اش شنید و حس کرد. هایتاو میازاکی انیماتور بزرگ ژاپنی می‌گوید: «هر مکان، تاریخ آن مکان است؛ گذشته آن مکان است. ملتی که اگر میرانش را فراموش کند ناپدید خواهد شد؛ کشور چهاردهم تهی از این فراموشی است.»

به روایت نویسنده

الهام فلاح؛ «کشور چهاردهم» را از جان و دل دوست دارم نه از آن باب که گیلانی‌الاصلم و کتاب لحظه لحظه‌اش در کشور چهاردهم می‌گذرد؛ در گیلان. کتاب از آن‌رو ارزشمند است که برپایه پژوهش نوشته شده است. داستان‌ها غریزی نیستند و برای هر کدام‌شان ساعت‌ها وقت گذرانده‌ام؛ در روستاهای گیلان و گوش به دغان پیر ترها. کشور چهاردهم از بابیت این‌که موجب شد بار سنگین روایت کردن زندگی سراسر داستان‌های بکر و مثال زردنی اجداد نادیده‌ام را بر زمین بگذارم دوست دارم. از همه آدم‌های کشور چهاردهم متونم که حتی در خلوت‌ترین کنج رو یاهایم در زمان نوشتن و شکل‌گیری این داستان‌ها تنهایی نگذاشتند.

ادب‌وهنر

پنجشنبه ۷ خرداد ۱۳۹۴ | ۹ شعبان ۱۴۳۴ | ۲۸ مرداد ۲۰۱۵ | شماره ۱۶۷۲

سوالیه آواز از محمود استادمحمد گفت

هنرمندهای هم‌جنس همدیگر را جذب می‌کنند

گروه ادب و هنر | محمود استادمحمد یکی از کارگردان‌ها و نویسندگان مهم تئاتر ایران است که سر نوشتش مرگ بر اثر سرطان بود. بنیاد «محمود استادمحمد» این روزها فعال شده و رونمایی از کتاب «چهرام پوشیده بهتر» بهانه‌ای شده تا دوستداران او دور هم جمع شوند و از او بگویند. شهرام ناظری شوالیه آواز ایران یکی از سخنرانان این نشست بود. او گفت آشنایی نزدیکی با استادمحمد نداشته‌ام اما از کودکی با قلم و ادبیات او آشنا بوده است. او در این نشست گفت: «آنهايي که با یکدیگر هم‌جنس هستند، معمولاً یکدیگر را جذب می‌کنند، چه استادمحمدی که در آسمان است، چه من که در زمین هستم.» جواد عاطفه عضو هیات‌مدیره نیز می‌گوید: «۱۷ نمایشنامه

منتشر شده و نشده از استادمحمد موجود است که قرار است به ترتیب منتشر شوند.» در این نشست امید روحانی، منتقد سینما، گفت که دست‌نوشته‌ها و یادداشت‌های زیادی از استادمحمد در دست دارد که قرار است به بنیاد بدهد. امید روحانی درباره کتاب «چهرام پوشیده بهتر» گفت: «۳۳ عنوان مطلب این کتاب دوره زمانی ۱۳۵۶ تا چند ماه قبل از درگذشت ناپهنگام استاد را در برمی‌گیرد.

در واقع سه مطلب مربوط به قبل از انقلاب است که من در آن زمان خودم به‌عنوان یک مطبوعاتی فعالیت می‌کردم. دو مطلب دیگر هم از آن دوران وجود دارد که اتفاقاً بسیار جالب است و مربوط به سفر او به خارج از کشور می‌شود که در اختیار من

گفت‌وگو با مسعود کشمیری درباره نمایشگاه «این تنی که پوشیده‌ام»

روایت بودن انسان‌های مانده درآستانه

باشد، مخصوصاً در هنر تجسمی معاصر. به‌طور کلی علاقه و تمایل من از ابتدا به نقاشی بود. یعنی قبل از دانشگاه با آنکه بسیار زیاد کار طراحی و نقاشی می‌کردم اما با مقوله تصویرسازی حرفه‌ای آشنا نبودم. حتی با اینکه برخورد زیادی با تصویرسازی در کتاب‌های درسی و داستانی داشتم مرزی بین تصویرسازی و نقاشی قائل نبودم. اما بعد از ورود به دانشگاه و آشنایی تخصصی و حرفه‌ای با این رشته در هنرهای تجسمی، به این شاخه از هنرهای تجسمی گرایش زیادی پیدا کردم. علت و ریشه آن هم شاید به علاقه‌ام به سینما و تصویرهایی برگردد که حالت روایی داشتند. مسلماً تجربه‌های من در نقاشی کمک شایانی به حرفه‌ای‌شدن در تصویرسازی کرد. با اینکه سال‌های زیادی در تصویرسازی فعال هستم ولی نقاشی همیشه دغدغه من بوده و بین کارهای تصویرسازی نقاشی هم کار کرده‌ام.

چقدر تخصص شما در هنر تصویرسازی روی اجرای آثار این نمایشگاه موثر بود؟
به هر حال هر تجربه هنری به صورت خودآگاه یا ناخودآگاه روی فعالیت‌های یک هنرمند تأثیر گذار است ولی من خواسته‌ام که این تأثیر تعمدی نباشد به همین خاطر معتقدم که در این باره باید مخاطبان و منتقدان نظر بدهند.

آیا تصویرسازی و نقاشی دارای مرزهای مشترک هستند که به هر دو سو تمایل پیدا کرده‌اید؟

قاعدتاً نقاشی و تصویرسازی دارای مرزهای مشترکی هستند و شاید تفکیک این دو از هم در بعضی مواقع کار سختی

www.Farheekhtegan.ir

Thu | 28 May 2015 | vol.07 | No. 1672

گزارش اول

است. «قطب‌الدین صادقی، کارگردان تئاتر، هم درباره استادمحمد گفت: «تجارب تاریخی نشان داده که برخی بعد از مرگ خود بزرگ‌تر هم می‌شوند. استادمحمد نویسنده‌ای بود که می‌تواند جزء مفاحر ملی ماباشد.»

دلیل آن به پیشینه و انتظاری برمی‌گردد که مردم ما در تصویرسازی‌های کتاب کودک و کتاب‌های درسی کودک دارند. حال آنکه زمینه فعالیت خود

من نیز در زمینه تصویرسازی بزرگسال بوده است. اما به‌عنوان یک تصویرساز متعقدم تصویرسازی ایران دارای ارزش بسیار بالایی در داخل و خارج کشور است. به نظر من حلقه مفقوده در تصویرگری ایران، در کم نیاز مخاطب از سوی تصویرگران است. البته منظور من کم کردن ارزش‌های هنری برای جلب مخاطب عام نیست بلکه برعکس ارائه کار جذاب و البته هنرمندانه در راستای ایجاد جذابیت برای مخاطب و پرورش، ذوق

بصری و ارتقای سطح سلیقه مخاطب از طریق ارائه خلاقانه و هنرمندانه است. به نظر من بهتر است تصویرگران ما به همان اندازه که برنده شدن در فستیوال‌های جهانی برایشان اهمیت دارد، مخاطب و نیاز مخاطب را در نظر بگیرند. البته من خودم با مشکلات مختلف اقتصادی و کیفی چاپ کتاب در ایران آشنا هستم و معتقدم با برطرف‌شدن پاره‌ای از این مشکلات بر کیفیت آثار تصویرگران و ناشران بسیار افزوده خواهد شد.

به‌عنوان یک تصویرساز و هنرمند نقاش فکر می‌کنید این فضا نیازمند چه اتفاقی در حوزه سیاستگذاری کلان است؟

به نظر من بستر مناسب برای تصویرگری خوب در کشور ما کاملاً وجود دارد. جامعه ما کاملاً برای دریافت آثار تصویرگری با کیفیت بالا آمادگی دارد اما مسائل خصوصاً اقتصادی باعث شده ناشران از قدرت کافی برای ارائه آثار با کیفیت و در تیراژ بالا عاجز باشند. به نظر من در حال حاضر هم تصویرگران بسیار خوب و با استعدادی در ایران داریم و هم نویسندگان جوانی که آثاری جذاب و در عین حال به‌روز برای مخاطب خلق می‌کنند. مهم‌ترین مساله برمی‌گردد به مدیریت درست و هوشمندانه ناشران و سیاستگذاران فرهنگی در جهت اعتماد و خلق آثار نو و جذاب.

خبر چین

داشت. مثلاً اگر شما زنگ می‌زدی و اسم شناسنامه‌ای مرا می‌گفتی، می‌گفت هیچ‌کس اینجا نداریم، چون فکر می‌کرد من دوباره مریض می‌شوم. به همین خاطر چون هم اسم طولانی بود و هم مادرم ناراحت می‌شد فقط «ر» اولش را از اسم انتخاب کردم ولی عجیب است که این ترکیب خیلی سرو صدا کرد. خیلی عجیب و جالب است که برایتان بگویم من دیگر اعتمادی نیستم، ر اعتمادی‌ام. گاهی با دوستانم مثلاً به محافل دانشگاهی می‌روم، اگر دوستانم مرا اعتمادی معرفی کنند بلافاصله می‌رسند. ر اعتمادی؟ این اصلاً جزء اسم من شده. اشکالی هم ندارد.»

تئاتر

«سعدی» به شیراز نمی‌رود

گروه ادب و هنر | این روزها تهرانی‌ها شاهد اجرای اپرای عروسی «سعدی» در تالار فردوسی هستند که قرار است ۸ خرداد به پایان برسد. بهروز غریب‌پور و گروه آرآن قرار بود این اجرا را به شیراز ببرند و از ۱۶ خرداد شیرازی‌ها تماشاگر آن باشند. اما غریب‌پور از لغو این اجرا در شیراز خبر داده و گفته است: «قرار بود اپرای عروسی «سعدی» از ۱۶ خرداد در شیراز اجرا شود، اما به دلیل ناهماهنگی مسئولان این شهر و تعلل در پاسخگویی به نماینده ما، این اجرا فعلاً انجام نمی‌شود. مدیرکل ارشاد شیراز با اجرای ما موافق بود اما به دلیل تعلل حراست این شهر، زمان را از دست دادیم و این چنین بود که وضعیت بلیت و هتل گروه ما بلا تکلیف ماند که در این شرایط امکان اجرا وجود ندارد.»

سینما

چینی‌ها هم به دین «سرزمین فردا» نرفتند

گروه ادب و هنر | جورج کلونی و همسرش راهی توکیو شده‌اند تا شاید بتوانند با حضور در برنامه‌های معرفی فیلم جدیدشان یعنی «سرزمین فردا» تماشاگران بیشتری را جذب کنند. این افسانه علمی تخیلی که در آن جورج کلونی با بریت رابر تسون همبازی است نه در آمریکا و نه در چین با استقبال روبه‌رو نشده است، هالیوود رپورتر گزارش داده است که «سرزمین فردا» در اولین روز کرانش در چین کمتر از سه میلیون دلار فروش کرده است و در آمریکا هم هرچند راس جدول فروش قرار گرفت، اما آغاز کم‌فروغ را با ۲۱ میلیون دلار رقم زد و پایین‌تر از انتظار تحلیلگران و آنچه کمپانی سازنده‌اش به آن امید داشت، ظاهر شد.

کتابه

تازه‌ترین کتاب آغداشلو منتشر می‌شود

گروه ادب و هنر | آیدین آغداشلو از انتشار کتابی شامل حدود ۵۰ متن از مجموعه مقاله‌ها و یادداشت‌ها که از سال ۸۸ تا ۹۲ تحریر شده‌اند، با عنوان «از دور و نزدیک» در انتشارات دید خبر داد.

این کتاب هم‌اکنون در مرحله ویراستاری است. در این کتاب حدود ۵۰ مقاله از مجموعه مقاله‌ها و یادداشت‌های آغداشلو که از سال ۸۸ تا ۹۲ نوشته‌ام منتشر خواهد شد. آغداشلو درباره این کتاب گفته است: «در این کتاب مقاله‌ها و یادداشت‌هایی درباره هنرهای مختلف مانند سینما، تئاتر، نقاشی، باستان‌شناسی، نسخه‌های قدیمی و نگارگری، همچنین نوشته‌هایی درباره هنرمندان مختلف از بهمن محضص گرفته تا مرتضی میمر گنجانده شده است؛ البته ذکر این نکته ضروری است که بیشتر این مقاله‌ها به هنر و هنرمندان ایرانی اختصاص دارند و بخش کمتری از آنها در مورد هنر خارج از ایران هستند.»